

ПОБІЧНА ДІЯ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ У ХВОРИХ ХРОНІЧНИМИ ГЕПАТИТАМИ В І С.

Мартинюк Г.А., Хоронжевська І.С., Шахгільдян Й.В., Дорошенко С.В., Харитонюк Р.О., Кучерук Є.Ф., Корольок Л.Є..

Рівненська центральна міська лікарня (Україна), Московський НДІ вірусології ім. Д.І.Івановського (Росія)

Одним з найбільш значних досягнень в лікуванні вірусних гепатитів є призначення протівірусної терапії, раннє призначення якої може запобігти хронізації.

На протязі останніх шістьох років для лікування хворих ХГВ та ХГС використовувались препарати інтерферону, індуктори інтерферону (амексін, циклоферон), рибавірін.

Побічна дія частіше відмічалася у препаратів інтерферону та рибавіріну, індуктори інтерферону переносилися добре. Якщо амексін і циклоферон не мали побічної дії, рибавірін частіше всього обумовлював анемію, астеничний синдром, рідше зниження АТ, екзантему.

В період з 1996р. по 2001р. препарати інтерферону отримали 11 пацієнтів з ХГВ і 39 з ХГС. 44 особам призначався вітчизняний препарат “Лаферон” і 6 особам - “Інtron-A”. Інтерферони призначалися дом’язево в разовій дозі 3 млн ОД 3 рази в тиждень при ХГС та від 3 до 5 млн ОД щоденно при ХГВ на протязі 6-12 місяців. У всіх пацієнтів діагноз був підтверджений наявністю маркерів реплікацій вірусних гепатитів, а також до уваги бралися показники білірубіну, амінотрансфераз, протеїнограми та коагулограми.

Основною побічною дією на введення інтерферону було підвищення температури тіла і/або лихоманка (96%), швидка втома (92%), головна біль (72%), сонливість (68%), міалгія (64%). Такі симптоми найчастіше спостерігалися і найбільше проявлялися в перші два тижні лікування. Як правило, лихоманка та міалгія на протязі перших двох тижнів значно послаблювались або повністю зникали від початку призначеної терапії. Значно триваліше утримувалися сонливість, загальна втома, у 16% осіб на протязі всього терміну лікування.

Рідше зустрічались такі симптоми як дратівливість (48%), депресія та безсоння зустрічались в 34%, зниження апетиту (22%), сухість в роті (14%), зниження маси тіла (14%), головокружіння (10%).

При аналізі гематологічних показників крові: лейкопенія $<4,0 \times 10^9/\text{л}$ (у 58%) $<3,0 \times 10^9/\text{л}$ (у 16%), тромбоцитопенія <100 тис. тромбоцитів (12%), <80 тис. (4%). Після відміни препарату картина периферичної крові самостійно нормалізувалася на протязі короткого періоду.

Таким чином, аналізуючи побічну дію інтерферонотерапії у хворих хронічними гепатитами В і С необхідно замітити, що найбільш виражена побічна дія при застосуванні інтерферонів відмічена в перші два тижні від початку їх призначення.